

§ 2, saaledes ændret, og § 3

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Udskydelse af Revisionen af Lov Nr. 364 af 30. Juni 1919 om Politiets Ordning m. v.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3707; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 561).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget, det stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Kirk): Det er ikke lykkedes at opnaa Enighed i Udvalget. Som Ordfører for Flertallet skal jeg tillade mig at anbefale, at Lovforslaget vedtages i den Skikkelse, hvori det er kommet til os fra Landstinget.

H. P. Hansen (Sorø Amt): Jeg maa meget beklage, at det ikke er lykkedes i Udvalget at opnaa Enighed om en kortere Revisionsfrist end den, der er foreslaaet af den højtærede Justitsminister med Hensyn til Revisionen af den paagældende Lov. Da Loven om Politiets Ordning blev vedtaget i 1919, var det fra næsten alle Sider en Forudsætning, at denne Lov kun skulde gælde i to Aar, og at man til den Tid skulde naa til en Nyordning med et Statspoliti i Stedet for den nuværende Ordning, hvorved vi har baade et kommunalt Politi og et Statspoliti, men ganske vist begge Politikorps ledet af den samme Politimester. Forholdet er, som det er omtalt her tidligere, at Politimesteren kan disponere over det kommunale Politi ogsaa ud over den Kommunes Grænse, hvor Politiet er hjemmehørende, og den Maade, hvorpaa Forholdet er ordnet, betyder, at Kommunerne maa ofre meget betydelige Summer til det kommunale Politi, uden at det kan siges, at Kommunerne er Herrer

over Politiet. Da man i 1919 enedes om en midlertidig Ordning, blev det af den daværende Justitsminister, Hr. Zahle, udtalt, at naar Loven kom til Revision om to Aar, vilde man sikkert fra alle Sider være enig om at gaa til en Ændring, saaledes at det hele blev Statspoliti. I Stedet for et Forslag i den Retning har vi fra den nuværende højtærede Justitsminister faaet et Forslag, der gaar ud paa, at Sagen skal bero, som den er, i de kommende 5 Aar. Det viser, at Folk skal være meget varsomme med at agere Spaamænd, thi det Forslag, der foreligger her, er jo meget langt fra det, man ventede sig for to Aar siden. Et Mindretal i Udvalget har derfor ikke kunnet slutte sig til det forelagte Forslag, men da det jo er umuligt og var umuligt paa det Tidspunkt, da Lovforslaget kom til Folketinget, at foretage en Ændring i den gældende Lov inden 1. Januar, er Mindretallet gaaet til at foreslaa, at Revisionen skal finde Sted inden 31. December 1922. Vi mener, at der i den Tid maa være indhentet tilstrækkelig Erfaring til, at man kan danne sig et saadant Skøn over Betimeligheden af at gaa fra Kommunalpoliti over til Statspoliti, at en saadan Ordning maa kunne gennemføres. Som jeg har nævnt, er det navnlig Bykommunerne, som rammes af de store Udgifter, og det er derfor navnlig Bykommunerne, der er interesserede i at faa Forholdene forandret; jeg maa derfor meget anbefale ærede Medlemmer at stemme for Mindretallets Forslag om, at Revisionen skal finde Sted inden Udgangen af indeværende Aar.

Niels Petersen: Det, der har bevæget den Side af Udvalget, som jeg tilhører, til at være med at stille Ændringsforslaget, er, at vi synes, det er fuldkommen urigtigt at udskyde en Forandring af den nugældende Ordning, som under alle Omstændigheder maa betragtes som utilfredsstillende, lige til 1926. Det forekommer os, at de Overvejelser, der behøves for at naa til en ny Ordning, maa kunne foretages med en ganske anderledes kort Tidsfrist. Et Aar maa der være tilstrækkeligt, og det forekommer os, at det i Virkeligheden er en stor Imødekommenhed, naar man i Stedet for at kræve eller henstille, at der bliver udarbejdet et Lovforslag straks, foreslaar at sætte i Stedet for 1926, saaledes at der bliver en Frist paa et Aars Tid til at udarbejde et saadant Lovforslag.